

Die XI. Aprilis

S. Leonis I

Papæ, Conf. et Eccl. Doct.

Introitus **Eccli. 15.** In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja, allelúja.)

Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

V. Glória Patri.

Oratio.

Exáudi, quaésumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Léctio libri Sapiéntiæ. **Eccli. 39.**

Justus cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pró delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Domino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciét disciplínam doctrínae suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Gollaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in saeculum non delébitur. Non recédet memória ejus et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióne.

Въ дѣнь а҃ѣ апрѣлѣа

С҃ѣагѡ лькѣа, па́пы,

нѣповѣдника нѣ оучи́телеа цр҃кве

Присѣлѣнѣ **Сир. 31.** Поредѣ цѣркве ѡкѣрзе о҃ч҃тѣа с҃г҃ѡ: нѣ напóлни нѣ гдѣа дх҃а премѣдростѣи нѣ рѣзѣма: вк рѣзѣ гла́вы ѡклекѣ нѣ. (В. П. Алнаѣта, алнаѣта.)

Ѵм. 7а. Бл҃го с҃с҃тѣ нѣповѣдатисѣа гдѣви нѣ пѣч҃ти нѣмени твоѣмѣ, вѣшинѣи.

С. Гла́ка Ѡц҃ѣ.

Моли́тва

О҃услы́ши, прóсимѣ, гдѣи, моленѣа нѣша, ѣже приносимѣ вк прѣздникѣ бл҃женнагѡ лькѣа, нѣповѣдника твоѣгѡ нѣ архіс҃р҃еа: нѣ тогѡ, ѣже доустóинѡ чевѣкѣ с҃тѣжѣа рабóч҃аги, ходáтѣяущимѣи с҃тѣжѣанѣмѣи, ѡ вѣкѣхъ грѣхóвѣхъ нѣи рѣзрешѣи. Гдѣемѣ нѣшимѣ и҃сѡмѣ хр҃тóмѣ, снóмѣ тво́имѣ, ѣже сѣ тобóю живѣтѣ нѣ цѣр҃ствѣетѣ вк сдѣнствѣкѣ дх҃а с҃ѣагѡ вѣхъ, ко вѣлѣ вѣкѣи вѣкѣвóвѣхъ.

Чтѣнѣе кнѣги премѣдростѣи инѣѣса свѣна сѣрахока. **Сир. 1, 10.**

Прѣведникѣхъ сѣрдце своѣе вѣдѣтѣ о҃ч҃треневаги кѣ гдѣсѣ сотворшемѣ с҃г҃ѡ, нѣ прѣдѣ вѣшинимѣ помóлнѣтеа, нѣ ѡкѣрзѣтѣ о҃ч҃тѣа своѣа на моли́твѣсѣ, нѣ ѡ грѣсѣхъ сво́ихъ помóлнѣтеа. Ѵще ко гдѣ вѣлѣи косхóцѣетѣ, дх҃омѣ рѣзѣма нѣполннѣтеа: то́и ѡдождѣтѣ глагóлы премѣдростѣи своѣа, нѣ вк моли́твѣкѣ нѣповѣстѣа гдѣви: то́и о҃упрѣвнѣтѣ совѣтѣсѣ с҃г҃ѡ нѣ хдóжеетѣво, нѣ вк сокровѣнныхъ с҃г҃ѡ рѣзмышлѣтѣи вѣдѣтѣ: то́и нѣзвѣстѣтѣ наказáнѣе о҃ч҃енѣа с҃г҃ѡ, нѣ вк закóнѣкѣ закѣтѣа гдѣна похвѣлнѣтеа. Косхвѣлѣтѣ рѣзѣмѣ с҃г҃ѡ мнóзи, нѣ до вѣкѣа не погнѣнетѣ: не ѡнѣдетѣ пѣмѣтѣ с҃г҃ѡ, нѣ нѣма с҃г҃ѡ пожнѣтѣ вк рóды родóвѣхъ:

Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Graduale. Ps. 86. Os justi meditábitur sapiéntiam: et lingua ejus loquétur judícium.

V. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. **V.** Potens in terra erit sémen ejus: generátio rectórum benedicétur. **V.** Glória et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Tempore Paschali, omissis Graduali et Tractu, dicitur:

Allelúja, allelúja.

V. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

V. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum. **Matth. 16. b.**

In illo témpore: Venit Jesus in partes Caesaréae Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixerunt: Alii Joánnem Baptistam, álii autem Elíam. álii vero Jeremiam, aut unum ex prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dicitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiám meam, et portae ínferi non praevalébunt advérsus eam.

премъдростъ ѣгѡ повѣдаѡтъ ѣзыцы, и хвалѡ ѣгѡ исповѣсть цѣрковь.

Степѣннаѡ Псал. пс. Оустѡ прѣнагѡ поучѡтъ предрости, и ѡзыкъ ѣгѡ возглаголетъ ездѡ.

С. Законъ бѣѡ ѣгѡ ердцы ѣгѡ, и не запнѡтъ егѡпы ѣгѡ.

Влѣкѡмаѡ Псал. рѡи. Блженъ мѡжъ коѡнѡ гдѡ, въ запѡвѣдехъ ѣгѡ возхоудетъ еклѡ. **С.** Сильно на землѣ вѡдетъ еклѡ ѣгѡ, родъ правыхъ благословитѡ. **С.** Слава и богѡтство въ домѡ ѣгѡ, и правѡда ѣгѡ пребыкѡетъ въ вѣкъ вѣка.

Во врѣма же пасхальное мнмоудетѣ степѣннаѡ, и кѡнѡсто ѣд рѡи:

ѡлннаѡиѡ, ѡлннаѡиѡ.

С. Сир. мѡ. Возлюбѣ ѣгѡ гдѡ, и оукрашѣ ѣгѡ: въ рѡзѡ славы ѡблечѣ ѣгѡ. ѡлннаѡиѡ.

С. ѡе. дѡ. Праведникъ прозѡбнетъ ѣкѡ крѡинъ: и процвѣтетъ ко вѣкѣ предъ гдѡемъ. ѡлннаѡиѡ.

✠ Поелѣдованѣ етѡгѡ ѣвлѡѡ ѡ Матѡ, дѡе.

Матѡ. ѡи.

Во врѣма ѡно: Пришедъ же иѡсѡ ко странѣ кесарѣн филѣпповы, вопрошаше оучѣникѣ своѡ, глѡ: когѡ ма глаголетъ человекѡцы быти, сѡѡ члѡвѣческагѡ; ѡнѡ же рѡша: ѡвѣн оубѡ иѡѡнна крѡтитѡла, и нѡнѡ же илѡиѡ, дрѡзѡнѡ же иеремѡиѡ илѡиѡ ѣдинагѡ ѡ прѡрѡкъ. Глѡ илѡмъ иѡсѡ: кѡи же когѡ ма глаголетѣ быти; ѡвѣщѡкъ же сѡмѡнъ петрѡ речѣ: ты ѣси хрѡтѡсѡ, сѡнъ бѣѡ живѡгѡ. И ѡвѣщѡкъ иѡсѡ речѣ ѣмѡ: блженъ ѣси, сѡмѡне, вѡрѡ иѡна, ѣкѡ плѡтъ и крѡвь не ѣвѣнѡ чѡвѣ, но ѡцѡ мой, иже на небѡхъ: и ѡзѡ же чѡвѣ глѡ, ѣкѡ ты ѣси петрѡ, и на сѡмъ камени созѡждѡ цѡрковь мою, и вратѡ ѡдѡва не ѡдолѣютъ ѣнѡ: и дѡмъ тѡнѡ ключѡнѡ цѡрѡтѡ

Et tibi dabo claves regni coelórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis. **Credo.**

Offertorium. Ps. 88. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Sancti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, quaesumus Domine, ánnua solémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut, per haec piae placatiónis officia, et illum beata retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona concíliet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

Communio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum: praesta, ut beáti Leónis, Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

НѢНАГѠ: Ѣ ѢЖЕ ѠЩЕ СВѠЖЕШИ НА ЗЕМЛѢ, БЪДЕТЪ СВѠЗАНѠ НА НѢСѢХЪ: Ѣ ѢЖЕ ѠЩЕ РАЗРѢШИШИ НА ЗЕМЛѢ, БЪДЕТЪ РАЗРѢШЕНО НА НѢСѢХЪ. **ВѢРЮ.**

ПринѠсъ Псал. пн. ѠбрѣтѠхъ дѣда раба моего, ѡлеемъ стѣмъ моимъ помазахъ ѡго. Ико рука моя застѣпнетъ ѡго, и мѣщца моя оубрѣпитъ ѡго.

Тѣнна

Стѣго лѣва, исповѣдника твоего и архѣреа, молимъ тѣ, гдѣ, ѡбходный празникъ да сотворишь ны прѣятны мѣлостн твоѣа: да сею славою благочестѣваго оубождѣнѣа и томѣ блаженное воздадѣе послѣдетъ, и твоѣа блгодѣти намъ дары да прѣвращаетъ. Гдемъ нашимъ иисомъ хрѣтомъ, еномъ твоимъ, иже ех твоюю живѣтъ и царствѣтъ въ ѡднѣствѣ дѣа стѣго бѣх, ко всѣмъ вѣкѣмъ вѣкѣмъ.

Причащѣнѣ М.д. кд. Блженъ рабъ, ѡгоже, пришѣдъ господнх, ѡвращаетъ едѣща: ѡминъ глѣ намъ, на дѣ вѣмъ имѣнѣемъ своимъ поствѣтитъ ѡго.

Попричащѣнѣ

Бже, вѣрнымъ дѣшамъ воздарователю: подаждь, да мѣтвami блженнаго лѣва, исповѣдника твоего и архѣреа, ѡгоже славному честный празникъ, достѣнемъ процѣнѣа. Гдемъ нашимъ иисомъ хрѣтомъ, еномъ твоимъ, иже ех твоюю живѣтъ и царствѣтъ въ ѡднѣствѣ дѣа стѣго бѣх, ко всѣмъ вѣкѣмъ вѣкѣмъ.